

1089 ²³/₈ 45: 1. Beh. af F. t. Rigsdagsbeslutt. vedr. Østgrønlandsoverenskomsten m. Norge. 1090

[Udenrigsministeren.]

at Amerika besatte Grønland. Det er rigtigt, at der blev afsluttet en Overenskomst mellem De forenede Stater og Danmarks Minister i De forenede Stater angaaende Grønlands Forsvar, og dette er, hvad det ærede Medlem sikkert ogsaa vil give mig Ret i med den Kyndighed, han er i Besiddelse af, noget ganske andet end en Besættelse. Det, der forelaa, var, at ganske enkelte Omraader blev stillet til Raadighed for dette Forsvar, i hvilket baade Grønland og Danmark var interesserede, og den grønlandske Administration gik for saa vidt videre, ikke ført fra København, men fra New York og fra De forenede Stater, og saaledes, at den let kunde gaa over til os.

Jeg har gerne villet gøre denne Bemærkning, fordi „Besættelsen“ jo i saa høj Grad var noget helt andet end det, der forelaa f. Eks. i Danmark.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Genforelæggelse af Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedslægevæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 132 af 30. Marts 1942.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1059; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1021).

Sagen sattes til Forhandling.

Harbo Andersen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at udskyde Genforelæggelsen af Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedslægevæsenets Ordning, saaledes at en Revision af Loven skal finde Sted senest i Rigsdagssamlingen 1949—50.

Da Forslag om Revision af fornævnte Lov om Embedslægevæsenets Ordning skulde forelægges i Rigsdagssamlingen 1941—42, blev det ved Lov af 30. Marts 1942 udskudt til Foretagelse senest i Rigsdagssam-

lingen 1944—45 med den samme Begrundelse som nu, at der ikke var truffet endelig Beslutning med Hensyn til Spørgsmaalet om Indførelse af en obligatorisk Skolelægeordning for hele Landet. Ogsaa jeg finder det rimeligt og skal paa mit Partis Vegne anbefale at udskyde omtalte Revision af den gældende Embedslægelov, indtil Spørgsmaalet om en Skolelægeordning er afgjort og den har virket nogen Tid; men jeg vil dog samtidig henstille, at der fra den højtærede Undervisningsministers Side, saa snart ske kan, maa foreligge et Lovforslag, der gaar ud paa at gøre Tilsyn af Skolelæge og Tandlæge obligatorisk i alle Kommuner.

Min Henstilling finder sin særlige Begrundelse i Krigs- og Efterkrigstidens Ernærings-, Beklædnings- og Boligforhold, der i ikke ringe Grad har været og er hemmende for den legemlige Sundhed, i særlig Grad hos Børn. Jeg tænker her navnlig paa de saakaldte skjulte Sygdomme, hvis Symptomer hverken er Feber eller Smerter, hvorfor det næsten er umuligt at formaa saavel Børnene som deres Forældre til at søge Læge for dem, nemlig ifølge den gamle Opfattelse, at det vilde være flovt, om man hos Lægen skulde faa konstateret, at man ikke led af nogen rigtig Sygdom. Men ikke desto mindre fremkalder disse Sygdomme psykiske Forstyrrelser i Barnets Sjæleliv. Her findes oftest Aarsagen til, at Barnet er uoplagt og uvilligt til Skolearbejde, at dets Evner og positive Anlæg ikke kommer til fuld Udfoldelse, ja, endogsaa moralske Udskejelser har undertiden deres Aarsag her, og Midlet til Ændring er bestemt ikke legemlig Revselse, men Behandling af en kyndig, af en Læge.

Nu er det ikke saadan, som nogle synes at mene, at det kun er Børn fra bestemte Samfundslag, der her er Tale om. Som Lærer ved en Skole med 700—800 Børn fra vidt forskellige Hjem erfarer man, at der ogsaa i de i social Henseende bedst stillede Hjem findes Børn, som kun har Mulighed for at faa deres naturlige Energi og Lærelyst tilbage, hvis de kommer under en kyndig Lægebehandling; men ellers fornuftige Forældre staar ofte helt uforstaaende her, hvorfor jeg ogsaa finder, at det maa være i hele Samfundets Interesse, at Rigsdagen hurtigst muligt faar løst hele